GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĚ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNŢIURILE:
O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 281. Dumineca, 20 Decemvre. 1887.

Cătră cetitorii „Gazetei Transilvaniei"!

In puţine ḑile se'mplinescŭ 50 de anĭ, de când „Gazeta Transilvaniei" luptă pentru lăţirea culturei române, pentru libertatea şi drepturile poporului românŭ.

Pe timpulŭ celei mai cumplite prigonirĭ a neamului românescŭ, „Gazeta Transilvaniei" a arboratŭ în mijloculŭ valoroşilorŭ comercianţĭ românĭ de odinióră din Braşovŭ drapelulŭ redeşteptării naţionale.

Cincĭ-ḑecĭ de anĭ de muncă, de grele şi de necurmate lupte pentru înălţarea şi prosperarea românismului se împlinescŭ.

Generaţiunea vechiă şi generaţiunea cea nouă şi-au datŭ mâna, au pusŭ umĕrŭ la umĕrŭ, pentru realisarea marei opere a redeşteptării şi a liberării poporului românŭ asupritŭ.

Lucrat'au toţĭ cu însufleţire bărbătéscă şi cu statornicia sub drapelulŭ sfântŭ arboratŭ de „Gazeta Transilvaniei" şi urmândŭ devisei nemuritorului bardŭ naţionalŭ: *„Uniţi-vĕ în cugetŭ uniţi-vĕ 'n simţirĭ!"*

Şi munca lorŭ a fostŭ încoronată de succesŭ.

Unde eramŭ acum cincĭ-ḑecĭ de anĭ şi unde suntemŭ astăḑĭ! De s'a ridicatŭ spiritulŭ poporului românŭ, de s'a întăritŭ consciinţa lui naţională, de s'a pusŭ temeliă la cultura lui naţională, cine va susţiné, că la acéstă lucrare măréţă naţională n'a avutŭ póte cea mai însemnată parte ḑiarulŭ nostru, care a mersŭ totdéuna înainte cu lumina pe cărările întunecóse ce trebuia sĕ le străbatemŭ?

Credincioşĭ devisei ce şi-au ales'o fii nobilĭ şi devotaţĭ ai naţiunei în lupta pentru eliberarea şi redeşteptarea naţiunei române, amŭ făcutŭ totŭ ce în putinţă ne-a statŭ, pentru ca ḑiarulŭ nostru sĕ pótă corĕspunde câtŭ mai multŭ grelei sale chiămărĭ.

Nu ne-amŭ datŭ îndĕrĕtŭ dinaintea nicĭ unei greutăţĭ, gata amŭ fostŭ a aduce orĭ-ce jertfă, şi décă în timpurĭ mai multŭ orĭ mai puţinŭ favorabile, prin carĭ amŭ trecutŭ, nu amŭ pututŭ sĕ facemŭ mai mulŭ pentru fóia nóstră decâtŭ amŭ făcutŭ, causa a fostŭ firma nóstrŭ hotărîre de a păstra în tóte împrejurările independenţa nóstră.

Astfelŭ, trebuindŭ sĕ cucerimŭ tĕrĕmulŭ pasŭ cu pasŭ, amŭ înaintatŭ încetŭ, dér sigurŭ, şi abia astăḑĭ, după cincĭ-ḑecĭ de anĭ de muncă, ne vedemŭ în posiţiune de a realisa, cu încordarea tuturorŭ puterilorŭ nóstre, cea mai ferbinte dorinţă a neuitatului şi de fericită memoriă editorŭ alŭ ḑiarului nostru Iacobŭ Mureşianu, ca *sĕ avemŭ şi propria nóstră tipografiă.*

Incepêndŭ cu ḑiua de 1 Ianuariu 1888 **„Gazeta Transilvaniei" se va tipări în propria nóstră tipografiă.**

In modulŭ acesta ni se dă putinţa de a aduce modificărĭ şi îmbunătăţirĭ în partea technică şi redacţională a fóiei nóstre.

Facemŭ tóte acestea, fără a cere însĕ şi din partea publicului sĕ facă mai marĭ jertfe. „Gazeta Transilvaniei" va apăré şi dela 1 Ianuariu 1888 încolo totŭ în condiţiunile de până acum ale abonamentului şi anume:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei lunĭ 3 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate: pe trei lunĭ 10 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Aducêndŭ acésta la cunoscinţa cetitorilorŭ noştri, îĭ asigurămŭ, că nu ne vomŭ abate din calea ce-o străbatemŭ acum de jumĕtate de seculŭ, ci că vomŭ lupta şi în viitorŭ cu îndoită putere şi cu acelaşĭ devotamentŭ pentru apĕrarea, ridicarea şi întărirea românismului.

Şi ca sĕ putemŭ contribui cu efectŭ la realisarea aspiraţiunilorŭ nóstre îndreptăţite naţionale în acéstă monarhiă, vomŭ stărui înainte de tóte sĕ ţinemŭ susŭ şi sĕ păstrămŭ nepătatŭ steagulŭ solidarităţii nóstre naţionale, alŭ unirei şi alŭ bunei înţelegerĭ între toţĭ factorii poporului nostru.

Suntemŭ tarĭ în convingerea, ca toţĭ cei ce cugetă sincerŭ şi curatŭ asupra chiămării Românului în aceste critice timpurĭ vorŭ pune cu noi umĕrŭ la umĕrŭ şi astfelŭ vomŭ merge cu toţii înainte, dér numai înainte, cu unanima strigare:

Dumneḑeu şi dreptulŭ nostru!

Redacţiunea.

Braşovŭ, 19 Decemvre 1887.

Concentrările de trupe se continuă.

Étă de ce situaţiunea devine din ce în ce mai critică şi mai încurcată.

Astăḑĭ ni se anunţă şi concentrărĭ de trupe rusescĭ în Basarabia şi se asigură, că speranţele în susţinerea păcii perdŭ totŭ mai multŭ tĕrêmŭ.

Se credea, că contele Şuvalov, ambasadorulŭ rusescŭ din Berlinŭ, va aduce lumei agitate de sgomotulŭ ḑilelorŭ din urmă órecare liniştire. Dér acum se telegrafiază din Berlinu, că Şuvalov n'a avutŭ nicĭ o misiune specială, n'a dusŭ cu sine la Berlinŭ acelŭ autografŭ alŭ Ţarului dela care se aştepta îmbunătăţirea situaţiunei.

Asemenea se vorbea, că ambasadorulŭ germanŭ dela Petersburg a fostŭ însărcinatŭ a duce unŭ autografŭ, alŭ împĕratului Wilhelm, Ţarului. Aḑĭ se desminte şi acésta scire.

Lucrurile rĕmânŭ prin urmare totŭ acolo unde au fostŭ, afară de mĕsurile militare, carĭ se mărescŭ şi se estindŭ pe fiecare ḑi mai departe.

Caracteristică este în aceste împrejurărĭ conglăsuirea presei rusescĭ şi francese, după care concentrările de trupe rusescĭ se facŭ numai pentru a face cu neputinţă o rĕscólă eventuală în Polonia. Aceste esplicărĭ însĕ nu află nicĭ unŭ creḑĕmêntŭ în Germania şi în Austro-Ungaria.

„Post" din Berlin declară afirmările acestea ale ḑiarelorŭ ruso-francese de nefundate. Polonii, ḑice ḑiarulŭ berlinesŭ, arŭ bate cu pietri pe acela, care ar voi sĕ-i seducă acum a se rescula, dér statulŭ majorŭ rusescŭ caută pretexte pentru a masca marşulŭ strategicŭ alŭ oştirilorŭ Ţarului. Unŭ simptomŭ de rĕsboiu este şi grabnica construire a liniilorŭ ferate laterale la graniţa prusiană şi austriacă, prin trupe rusescĭ.

Intr'aceea începŭ sĕ se încurce lucrurile şi la méḑăḑi. In Serbia a isbucnitŭ érăşĭ o crisă ministerială. Semnŭ că p'acolo fierberea e mare. Ce-i dreptŭ, crisa s'a născutŭ din neînţelegerile dintre partide, dér e mai multŭ ca probabilŭ, că suntŭ în jocŭ şi influinţe puternice din afară. Coaliţiunea dintre liberalii lui Risticĭ şi dintre radicalĭ s'a disolvatŭ şi se aştéptă venirea la putere a unui ministeriu curatŭ radicalŭ.

E mare întrebare décă radicalii vorŭ observa totŭ acea politică precautŭ în afară, ce a purtat'o cabinetulŭ Risticĭ, şi la din contră cine garantéză, că nu se vorŭ nasce cele mai marĭ inconveniente din certele partidelorŭ sêrbescĭ? In totŭ casulŭ ele nu vorŭ contribuì la întărirea posiţiunei regelui Milanŭ, ceea ce în timpulŭ de faţă póte complica în modŭ periculosŭ situaţiunea din peninsula balcanică.

In România spiritele suntŭ asemenea fórte agitate, şi décă se va adeveri că Rusia concentréză trupe la Prutŭ, se redică nuorĭ grei şi pe firmamentulŭ politicŭ alŭ acestei ţĕrĭ şi va trebui ca bărbaţii de statŭ românĭ sĕ-şĭ încórde tóte forţele lorŭ intelectuale şi sĕ pună în cumpĕnă totŭ patriotismulŭ lorŭ spre a ferì ţéra de periculele ameninţătóre.

Nelinişte şi nesiguranţă la méḑă-ḑi ca şi la méḑă-nópte şi înarmărĭ şi cheltuielĭ nebune în tóte părţile. Acésta este moştenirea ce o lasă anulŭ celŭ vechiu lumei europene.

Austro-Ungaria-Rusia-România.

Sub acestŭ titlu „Figaro" publică unŭ articulŭ, din care estragemŭ următórele:

Cu tóte că destinderea ce amŭ putută constata se accentuéză, Austria urméză a'şĭ lua mĕsurile de precauţiune. Din isvorŭ cu totulŭ sigurŭ ni-se scrie, că regimentulŭ de geniu în garnizónă la Viena a plecatŭ la Przemysl pe frontieră; unŭ regimentŭ de artileriă a urmatŭ a doua ḑi, pe când regimentele de infanteriă No. 55. 10 şi 21 au primitŭ ordinulŭ a fi gata de plecare la Crăciunŭ, si o repetămŭ, aceste scirĭ suntŭ sigure.

Contele Kalnoky, cum se vede, a sfîrşitŭ prin a vedé că este trebuinţă a se lua mĕsurĭ; şi nu este numai tĕrêmulŭ militarŭ pe care manevréză acum Austria, ci şi pe tĕrêmulŭ diplomaticŭ, silindu-se a'şĭ crea alianţe în peninsula balcanică. Bulgaria va merge, negreşitŭ, cu Austro-Ungaria, de va rĕmâné pe tronŭ prinţulŭ Ferdinand. Serbia se află în momentulŭ de faţă în mânele partidului ruso filŭ. Insĕ cu unŭ suveranŭ, care înţelege parlamentarismulŭ după chipulŭ regelui Milanŭ, încă totulŭ era cu putinţă, şi în loculŭ d-lui Risticĭ, ni-se pare că amŭ avé óreşĭ-care grijă asupra duratei ministerului sĕu. Muntenegrulŭ e rusŭ, cu desĕvêrşire rusŭ; şi în ḑiua bătăliei va merge cu ţarulŭ.

Rĕmâne dér România şi acésta este aliatulŭ celŭ mai însemnatŭ de a'lŭ avé cu sine. Miculŭ regatŭ póte pune pe picióre o armată de 150,000 ómenĭ şi se scie câtŭ preţuesce soldatulŭ românŭ prin isbânḑile ce a sĕvêrşitŭ alăturĭ cu Ruşii la Plevna...

Intr'unŭ articolŭ de fondŭ, „Times" din Londra publică următórele în privinţa alipirii României la alianţa puterilorŭ centrale:

S'a vorbitŭ multŭ despre existenţa unui tractatŭ formalŭ între Austro-Ungaria şi România. Adevĕrulŭ este, credŭ, că atuncĭ când d. Brătianu s'a dusŭ la Friedrichsruhe acum patru anĭ, România a intratŭ în alianţa Europei centrale. Stipulaţiunile acestui tractatŭ erau că, în casulŭ unui rĕsboiu între Rusia şi Austro-Ungaria, în care şi Germania ar lua parte, România va pune în liniă 150,000 de ómenĭ şi va lua îndată ofensiva.

Dér pentru că nu era avantagiosŭ d'a aduce unŭ astfelŭ de tractatŭ înaintea Camerei, s'a stabilitŭ înţelegerea ca acţiunea României, când rĕsboiulŭ ar isbucni, sĕ ia forma unei declaraţii de neutralitate însoţită de mobilisarea oştirii, şi acéstă mobilisare ar fi de sigurŭ privită de către Rusia ca unŭ *casus belli.*

In planulŭ austriacŭ de companiă, s'a contatŭ pe România ca sĕ trécă Prutulŭ pe la nordulŭ Moldovei, sĕ înainteze spre Kiev şi sĕ atace pe la spate armata ruséscă. Este probabilŭ că nu s'a făcutŭ nicĭ o schimbare în fondulŭ învoielei primite de d. Brătianu.

„Pester Lloyd" salută cu bucuriă acéstă scire despre considerabila întărire ce obţine prin

acéstă alianţa de pace, dér amintesce rĕspunsulŭ ce l'a datŭ dĕunăḑĭ ministrulŭ românŭ de esterne la o interpelare, că România îşĭ are mânile libere, n'a întratŭ în nicĭ o alianţă. De aceea ḑice fóia pestană, sĕ nu se dea pré mare creḑĕmêntŭ nicĭ diplomatului anonimŭ a lui „Times," nicĭ vorbelorŭ ministrului românŭ de esterne. România va fi destulŭ de vicleană, ca sĕ nu 'şĭ lege mânile, şi în casŭ de rĕsboiu se va pune pe partea care'i oferă mai multe avantage, ḑicŭ unele foi.

Prietenia ruso-francesă.

Ḑiarulŭ francesŭ „Patriote" scrie urmĕtórele:

»Cum se scie, clubulŭ „Saint-Simon" din Parisŭ e visitatŭ de savanţĭ, funcţionarĭ inalţĭ, publiciştĭ, filosofĭ şi istoricĭ de primulŭ rangŭ, carĭ nu se prea lasă a fi apucaţĭ de entusiasmŭ.

„Cu ocasia concertului rusescŭ, care s'a datŭ în acestŭ clubŭ de curêndŭ, artiştii au esecutatŭ imnulŭ naţionalŭ rusescŭ în mijloculŭ unei emoţiunĭ generale. Tótă sala se ridicase încordată şi plină de respectŭ. Când încetase ultima notă, isbucni unŭ împătritŭ aplausŭ, care nu s'a eurmatŭ decâtŭ în momentulŭ, când ambasadorulŭ rusŭ, baronulŭ Mohrenheim, a făcutŭ semnŭ că vré sĕ vorbéscă.

—„Domnilorŭ, ḑise elŭ, inţelegŭ bine că omagiele d-vóstră suntŭ adresate unuia, care stă mai pe susŭ de mine. Vi le primescŭ cu o deosebită fericire în numele M. Sale Ţarului.«

„E lămuritŭ — urméză »Patriote« — că între ambele popóre, francesŭ şi rusŭ, trebue sĕ domnéscă unŭ curentŭ simpaticŭ fórte adêncŭ, pentru ca o adunare în deobşte atâtŭ de rece şi de liniştită sĕ se pótă entusiasma. Vorbimŭ de simpatie. Când însĕ unŭ sentimentŭ atinge unŭ gradŭ atâtŭ de inaltŭ, atunci e mai multŭ decâtŭ o simplă simpatiă."

SCIRILE ḐILEI.

Ni se scrie din *Codlea*, în 17 Decemvre v. 1887:

„Comuna nóstră după posiţiunea ei este espusă nu arare-orĭ unorŭ furtunĭ teribile. In primăvéra anului acestuia se lăsară în mai multe rêndurĭ asupra nóstră grele furtunĭ, causândŭ creştinilorŭ noştri celorŭ mai sĕrmanĭ însemnate daune, de carĭ nu rĕmaseră scutite nicĭ edificiile nóstre confesionale, ca biserica şi şcóla, nicĭ stoborulŭ dela cimitirulŭ nostru. Stoborulŭ dela cimiteriu din faţa bisericei in lungime de vr'o 30 metri, deşi era numai de vr'o câţiva anĭ făcutŭ, a fostŭ scosŭ din pămêntŭ şi aruncatŭ la o depărtare considerabilă. Astăḑĭ în 17 Decemvre v. pe la 1 óră după mieḑulŭ nopţii, în urma unei ploi torenţiale, se lăsă asupra nóstră éraşĭ o furtună, cu multŭ mai teribilă ca cele trecute. Ómenii deşteptaţĭ din somnŭ prin furia furtunei, carea rupea ferestrile, oblónele, coperişele caselorŭ, grajdurilorŭ şi ale şurilorŭ, precum şi stobórele şi arborii, se umplură de o panică frică!! Ţiglele, scocurile şi şindilele sburau prin aerŭ. Furtuna a duratŭ până la 10 óre a. m. causândŭ cu deosebire creştinilorŭ noştri éraşĭ multe daune, de care şi acum edificiile nóstre confesionale n'au rĕmasŭ scutite, aruncândŭ josŭ éraşĭ furtuna [multe ţigle de pe coperişŭ. Spaima acésta o vomŭ ţiné minte în tótă viéţa.«

—x—

Nisce făptuitorĭ necunoscuţĭ au aprinsŭ 24 carĕ de fênŭ ale Evreului Weiss Mendel din *Ormenişulŭ de Câmpiă* şi 3 clăi marĭ de fênŭ şi unulŭ de otavă ale Evreului Rozman Jakab din *Mociu*. Paguba acestui din urmă se socotesce în 600 fl. v. a.

—x—

Sânmărtinulŭ de Câmpiă este o comună mare românéscă, în care abia décă se află 1—2 familii ungurescĭ. »Kolozsvar" scrie despre aceştĭ „strănepoţĭ ai Romanilorŭ,« că „din causa sentimentelorŭ lorŭ patriotice« nu erau de locŭ mulţămiţĭ cu primăria (nu cumva primarulŭ o fi fostŭ vre unŭ patriotŭ de contrabandă?) şi de aceea cerură dela solgăbirĕulŭ ca sĕ ordóne votisare pentru alegerea unorŭ nuoi membri la primăriă. Aşa s'a şi făcutŭ. Alegĕtorii se duseră la unŭ Valahŭ, care scia scrie, şi-lŭ rugară sĕ le gătéscă biletele de votisare, dictându'i totodată şi numele candidaţilorŭ lorŭ. »Viclénulŭ Valahŭ" a zimbitŭ una bună şi apoi s'a apucatŭ sĕ scrie, dér pe bilete n'a pusŭ numele dictate de votisanţĭ, ci chiar din contră, a însemnatŭ numele acelora, pe carĭ votisanţii nu-i voiau. După sĕvĕrşirea votisărei secrete bieţii ómenĭ se pomeniră, că cele mai multe voturĭ le-au câştigatŭ tocmai aceia, pentru carĭ ei n'au votatŭ de locŭ. Din incidentulŭ acestei păcălitŭrĭ, se ḑice, că ómenii din Sânmărtinulŭ de Câmpiă şi-au pusŭ de gândŭ a-şĭ trimite copiii regulatŭ la şcólă, pentru ca la timpulŭ sĕu sĕ nu fiă şi ei păcăliţĭ. — Hotărîrea poporenilorŭ e de lăudatŭ, dér ce privesce păcăléla, nu cumva e la mijlocŭ vr'o şiretenia »patriotică«?

—x—

Recitatorulŭ Staufen, despre care amŭ comunicatŭ că va ţiné o prelegere în sala hotelului Nr. 1 din locŭ, a venitŭ acum din Bucovina şi România, unde atâtŭ în Cernăuţĭ, câtŭ şi în Iaşĭ şi în Bucuresci a ţinutŭ prelegerĭ, spre deplina mulţămire a publicului. Ḑiare însemnate ca „Neue freie Presse," „Presse", »Neues Wiener Tagblatt", „Deutsche Kunst-und Musik-Zeitung", „Wiener Allg. Zeitung«, »Wiener Tagblatt", »Konstitutionelle Vorstadt-Zeitung« etc. scriu în modŭ fórte măgulitorŭ despre talentulŭ declamatoricŭ alŭ d-lui Staufen. Repertoriulŭ recitaţiunilorŭ sale e fórte bogatŭ. „Bukarester Tagblatt" scrie despre recitaţiunea d-lui Staufen în Iaşĭ, ţinută în sala „Amicii artelorŭ", că a fostŭ viu aplaudatŭ de publicŭ, care a fostŭ apróple întregŭ românŭ.

—x—

Filiala kulturegyletistă din *Cluşiu* a ţinutŭ la 27 Decemvre n. adunarea generală. Isprava: tufă de Veneţia. De asemenea a ţinutŭ adunare filiala kulturegyletistă a comitatului Huniedóra. Isprava: altă tufă de Veneţia. Adecă pardonŭ! aci a propusŭ inspectorulŭ scolarŭ Rheti 150 fl. pentru înfiinţarea unei grădinĭ de copii în Peşteşŭ, Cristurĭ şi Cerna. Comitetulŭ a propusŭ ca, în locŭ de grădinĭ de copii permanente, care suntŭ antipatice poporului, sĕ se înfiinţeze mai bine grădinĭ de copii pentru véră, anume în: Peşteşŭ, Cristurĭ, Livadia, Puiu, Hosdate, Bârcea micĭ, Geoagiulŭ de josŭ, Cugirŭ, Baia de Crişiu, Băeşţĭ, Sĕlaşulŭ de susŭ, Zeicanŭ, Cerna, Peşteana, Silvaşulŭ de josŭ şi de susŭ, Rĕcăştia, Rapold, Hĕrĕu, Jeledinţa, Becia, (Korbatvicz(?). Pentru întreţinerea acestorŭ grădinĭ de copii se cere câte o subvenţiune de 50—80 fl. Pentru grădina de copii permanentă din Petroşenĭ s'au votatŭ 250 fl. subvenţiune anuală. S'au mai cerutŭ şi 500 fl. cheltuelĭ de construcţiune. Pentru înfiinţarea de grădinĭ de copii permanente sĕ se cérĕ Kulturegyletului ardeleanŭ 400 fl. pentru Deva, câte 200 fl. pentru Orĕştiă, Hunedóra şi Simeria. Pentru Ilea Mureşiană e necesară o şcólă de fete, ér de nu se va puté face acésta, atuncĭ e de doritŭ o învĕţătóre de lucru în Deva, precum şi în Hĕrĕu şi Hosdate. In Linjina sĕ se aşeḑe unŭ preotŭ catolicŭ. Pentru construirea unei bisericĭ (calvinescĭ) în Bârcea micĕ se propune suma de 500 fl. — Nu-i aşa că facŭ multe într'o ḑi Kulturegyletiştii? Resultatulŭ va fi: straşniculŭ fiasco!

O scurtă privire

peste viéţa şi faptele Teologilorŭ românĭ centralĭ.

II.

Periodulŭ alŭ doilea, alŭ înflorirei

dela 1861—1873.

(Urmare.)

Aceste ar fi, după câtŭ ţinemŭ minte şi după datele ce posedemŭ, întêmplările principale prin carĭ a trecutŭ societatea bisericéscă literară a teologilorŭ românĭ, începêndŭ din Iulie 1873 până în Iulie 1874. Nu putem sĕ trecemŭ cu vederea şi sĕ nu facemŭ cea mai onorabilă amintire la acéstă locŭ Excelenţei Sale Metropolitului românŭ Dr. *Ioanŭ Vancea*, care singurŭ dintre prelaţii românĭ nu a datŭ uitării societatea nóstră, acéstă fiică a celei mai salutare inspiraţiunĭ române, ci ca unŭ tată doiosŭ a cercetat-o în agonia s'a, lăsândŭ la disposiţiune teologilorŭ românĭ 50 fl. v. a. spre acoperirea speselorŭ la casŭ cândŭ s'ar reinfiinţa, la din contră sĕ se împarţă între alumnii românĭ.

Mai aflămŭ necesarŭ a aminti, că în anulŭ acesta nu s'au plătitŭ societăţii contribuiriile îndatinate în anii precedenţĭ, adecă câte 35 cr. la lună, şi acésta din causa nesiguranţei în carea ne aflămŭ faţă de viitorulŭ societăţii. Amŭ primitŭ mai multe ḑiare gratis, atâtŭ de dincolo câtŭ şi de dincóce de Carpaţĭ, Asemenea amŭ primitŭ gratis unŭ esemplarŭ din poesiile poporale culese în Bucovina de d-lŭ Simione M. Fl. Marianŭ, şi »Femeile," de Iuliu Peterzani, traduse de Iuliu. Acestora le-amŭ esprimatŭ şi esprimămŭ mulţămită.

Revenindŭ la suplica înaintată Em. Sale la 30 Decemvre 1873, observămŭ, că aceea nu s'a reînturnatŭ Rectoratului până în luna lui Noemvre 1874, celŭ puţinŭ teologilorŭ românĭ numai în 4 Noemvre alŭ acestui anŭ li s'a comunicatŭ resoluţiunea dela Em. S'a prin d-lŭ Rectorŭ seminarialŭ. Acéstă resoluţiune a revoltat nespusŭ de multŭ inimilorŭ tuturorŭ teologilorŭ românĭ, căcĭ nu numai că era *negativă*, dér era basată pe nisce motive, pe carĭ Românii e imposibilŭ sĕ-le pótă mistui. La modestele observaţiunĭ a junilorŭ românĭ sĕ rĕspunsă cu violinţa: *„Schola valachica hic nunquam erit!«*, pe românesce: *„Aci — adecă în Seminarulŭ centr de Buda-Pesta — nu va fi în vecĭ şcólă valachică."*

Şi în adevĕrŭ, că în acestŭ Seminarŭ nu este şcólă românéscă până în ḑiua de astăḑĭ. Unica societate literară română esistentă în Budapesta este »Societatea

---

(*) FOILETONŬ.

„PĂRINŢII PATRIEI".

— Epopeă —

Audiţĭ cum se escusă Efialte trădătorŭ?
Mai asculta-veţĭ de dênsulŭ, de acelŭ linguşitorŭ?
Şi fi-veţĭ cu nepăsare, cum aţĭ fostŭ şi mai nainte,
Când vedeţĭ că trădătorii vĕ vinde causele sfinte?
Nu sciţĭ voi că nepăsarea, — ca şi orĭ-care pĕ- [catŭ, —
Se rĕsbună ea pe sine într'unŭ modŭ înfricoşatŭ?
Ar fi timpulŭ dér odată sĕ vĕ deşteptaţĭ la minte,
Nu vĕ luaţĭ după flécurĭ, după deşerte cuvinte;
Juda vĕ linge, vĕ frige ca sĕ-şĭ pótă umple burta,
Eră voi întotdéuna, fiţĭ sigurĭ, veţĭ trage scurta.

Alegerile din ţéră s'au finitŭ acuma tóte,
Domnii au preponderanţă şi în altŭ chipŭ nu se [póte...
Rótele administrărei acum ér se învêrtescŭ,
Şi'n ogarşia lorŭ vechiă de sigurŭ tóte păşescŭ.
E dreptŭ că rĕmâne'n ţéră câte-o lungă suvenire,
Obvenită din alegerĭ şi de pela cortesire...
Deputaţii se ducŭ éră, cum ḑicŭ pentru naţiune
Sĕ lucre în dieta ţérii, — şi nu e nicĭ o minune,
Că unora dintre dênşii le este aşa de milă
De bietulŭ poporŭ sĕraculŭ, — ca Ţiganului de [pilă.
In urmarea celorŭ ḑise, nu este éraşĭ minune,
Déc'unŭ deputatŭ odată în marea'i confusiune,
Voindŭ ca sĕ îmâneze alŭ sĕu legitimŭ mandatŭ
Inaintea dietei, dênsulŭ din erórea presentatŭ,
Ţineţĭ vĕ bine risulŭ, presentat'a o scrisóre,
Care conţine chiar contulŭ despre sume mărişóre,
Ce le cheltuise dênsulŭ sĕ lŭ alégă de-ablegatŭ.
O! ce smintă omenéscă! O! ce curiosŭ mandatŭ!!

Diregĕtorii şi domnii trăiescŭ acum lume albă,
Ér poporulŭ dela sate, ce-i dreptŭ, are câte-o jalbă..
E dreptŭ cumcă şi acuma vine câte-unŭ domnişorŭ,
Mai face câte-o visită pe la bietulŭ de poporŭ,
Dér din visita acésta — o! ce sórte schimbătóre! —
Lucru durerosŭ... poporulŭ nicĭ o mulţămire n'are.
Când ilŭ vĕdŭ venindŭ ţĕranii, sciu ei bine că ce-lŭ [dóre...
Nu vine elŭ sĕ le spună cuvinte 'mbucurătóre,
Ḑice puţine cuvinte, dér le ḑice îndesatŭ:
„Tacĭ, plătesce şi te cară, ticălosŭ şi blăstĕmatŭ!«
Domnii cei marĭ fără grije şeḑŭ acuma prin palate,
Nu pré multŭ îi dóre capulŭ de poporulŭ dela [sate...
Şi când vorbescŭ cu poporulŭ se uită la elŭ pon- [cişŭ,
Insĕ totŭ lucrulŭ din lume are câte-unŭ povĕrnişŭ,
Tóte lucrurile 'n lume suntŭ supuse la schimbare,
Róta lumei se'nvîrtesce cu celeritate mare...
Acéstă lege, veḑĭ bine, este fórte generală,
Şi domnii nu potŭ s'o facă — ca sĕ fiă specială.
Deşi ei vorbescŭ acuma din spatele calului,
Vorŭ mai cerca însĕ dênşii graţia poporului...
Şi după ce vorŭ mai trece anii după numĕrŭ [cincĭ,
Vorŭ descinde éră domnii la poporulŭ cu opincĭ.

Rĕmâne sĕ mai ḑicŭ încă numai puţine cuvinte,
Voi fiii naţiei mele, bine sĕ luaţĭ aminte:
Ţineţĭ toţĭ cu dreptulŭ vostru, toţĭ în solidaritate,
Nu vĕ despărţiţĭ deolaltă şi luptaţĭ pentru drep- [tate,
De veţĭ fi ca până acuma cu minte destrăbălată,
Sĕ fiţĭ sigurĭ că dreptate nu veţĭ avea niciodată!
Ba vĕ vorŭ blăstĕma fiii. Din douĕ dér orĭ şi care
De sigurŭ puteţĭ alege: blăstĕmŭ, binecuvêntare!*)

Sigŭ, 1887.

Ionŭ Popiliu.

*) Epopea privesce numai alegerile din Bănatŭ şi Ţéra ungurésca, întru câtŭ e vorba şi de deputaţĭ naţionalĭ; ér în cât e vorba de bătăi şi corupţiunĭ, privesce şi alegerile din Ardealŭ.

Petru Maiorŭ« în care suntŭ coadunaţĭ tinerii românĭ dela celelalte trei facultăţĭ, cu localitatea în strada Vaţului, una din cele mai frumóse strade ale acestei capitale a Ungariei, unde din 14 biserici catolice, în 10 se predică în limba germană. Dér sĕ continuămŭ noi cu firulŭ tragediei nóstre, căcĭ până aci a fostŭ numai *initium dolorum.*

Tinerii românĭ, auḑindŭ aceste vorbe neaşteptate, cerură resoluţiunea Eminenţei Sale Primatelui în scrisŭ, la ce li-se rĕspunse, că aceea sună şi e îndreptată singurŭ persónei Rectorului, prin urmare nu lĭ-o póte comunica. Notificându-ni se totuşĭ ceva, motivele resoluţiunei negative, câte ni-le-amŭ putută însemna din gura rectorelui seminarialŭ, prin o suplică le-amŭ împărtăşitŭ şi cu Ilustrităţile Sale Episcopii românĭ. Acéstă suplică s'a publicatŭ şi în *„Federaţiunea"*, ḑiarŭ românescŭ edatŭ în Budapesta, de unde fù reprodusă în estrasŭ şi în ḑiarulŭ maghiarŭ *„Hon"*. Aşa a venitŭ la cunoscinţa Superioratului, carele apoi s'a sculatŭ cu tótă furia asupra teologilorŭ românĭ. In faţa acestei furtunĭ teribile, tinerii românĭ se declarară solidarĭ în tóte câte s'au făcutŭ, ḑicêndŭ, că nisuinţele şi paşii lorŭ suntŭ efiusulŭ consensului tuturorŭ şi că prin urmare nu e responsabilŭ în parte individulŭ de celea efectuite odată, ci iau responsabilitatea solidarĭ asupra lorŭ, ca corpulŭ moralŭ alŭ teologilorŭ românĭ. Chiămaţĭ cu toţii in corpore la d-lŭ rectorŭ şi puşĭ într'unŭ salonŭ sub inspecţiunea prefectului alŭ II, dr. Való Simonŭ, de unde erau poftiţĭ în altă odaiă pe rêndŭ câte unulŭ pentru a-şĭ da rĕspunsurile la protocolŭ despre decurgerea *faptului incriminatŭ*, ca aşa aflându-se de unde a eşitŭ iniţiativa sĕ se pótă pedepsi »culpabilii": au rĕspunsŭ toţĭ ca unulŭ: *totŭ ce s'a făcutŭ toţĭ au făcutŭ şi décă esistă culpabilitate în faptulŭ nostru sĕ fimŭ toţĭ pedepsiţĭ.*

Nu multŭ după acestŭ interogatoriu, tinerii românĭ clericĭ au fostŭ citaţĭ spre a-li-se ceti deliberatulŭ. Acesta s'a cetitŭ în presenţa întregului superioratŭ şi a tuturorŭ teologilorŭ românĭ. Totŭ atuncĭ, nu sciu din alŭ cui indemnŭ, s'a mai cetitŭ încă odată rĕspunsulŭ Eminenţiei sale la petiţiunea nóstră din 30 Decemvre 1873. Deliberatulŭ se resumă în aceste vorbe: *„sĕ nu mai cuteze teologii românĭ sĕ dea publicităţii ceea ce se întêmplă în Seminariu, căcĭ orĭ şi cine va mai cuteza acésta va fi eliminatŭ.* Rĕspunsulŭ primatelui însĕ, ce ni-s'a cetitŭ acum, deşi negativŭ, era atâtŭ de netezitŭ şi atâtŭ de îmblânḑitŭ, încâtŭ nu lŭ mai cunosceai.

Motivulŭ principalŭ, pentru care nu se póte concede societatea teologilorŭ românĭ, sĕ ḑi ea că e împrejurarea, că seminariulŭ e făcutŭ spre perfecţionarea în studiele teologice şi după aceea de va rĕmâné timpŭ e liberŭ sĕ se perfecţioneze şi în limba sĕ maternă, ceea ce sĕ póte şi neavêndŭ tocmai o societate formală. E de însemnatŭ, că *prin scrisórea Emin. Sale se şterse totŭodată şi şcóla slavă* deja de multŭ esistentă.

E întrebare acum, care ar fi adevĕratulŭ rĕspunsŭ alŭ Eminenţiei Sale: celŭ comunicatŭ la 4 Noemvre séu celŭ auḑitŭ şi în presenţa celorlalţĭ superiorĭ, adecă înaintea rectorului, spiritualului şi a ambilorŭ prefecţĭ? D-lŭ spiritualŭ, chiămândŭ la sine pe unulŭ din tinerii românĭ clericĭ, i-a ḑisŭ: „cine v'a pusŭ sĕ faceţĭ ce aţĭ făcutŭ?" — Şi la astfelŭ de resoluţiune puteamŭ noi face altmintrelea, respunse respectivulŭ întrebândŭ? — „De ce nu m'aţĭ întrebatŭ pe mine" — ḑise spiritualulŭ — „căcĭ nu acela a fostŭ rĕspunsulŭ Em. Sale primatelui?

Puţinŭ ne mai pasă acum, care e rĕspunsulŭ adevĕratŭ alŭ primatelui, celŭ din 4 Nov. séu celŭ din urmă, pentru-că şi unulŭ şi altulŭ este negativŭ. Amŭ amintitŭ acésta numai în interesulŭ adevĕrului. Cine voesce a se interesa va cerceta atâtŭ din acestŭ incidentŭ, câtŭ şi din precedinţele lui, carĭ au fostŭ şi de unde au venitŭ pedecile, ce au făcutŭ, ca nisuinţele nóstre în restabilirea societăţii sĕ rĕmână fără efectŭ.

(Va urma.)

Din camera României.

In şedinţa dela 16 (28) Decemvre a camerei române s'a presentatŭ convenţia prin care se reguléză graniţele dintre România şi Austro-Ungaria.

D-lŭ *Lupulescu* dă cetire raportului asupra acestui proiectŭ de lege şi proiectului.

D-lŭ *Kogălniceanu* cere amânarea discuţiunei acestui proiectŭ de lege de órece elŭ trebuiesce studiatŭ de aprópe.

D-lŭ *Ferichide*, ministrulŭ afacerilorŭ streine, se opune la amânare de óre ce s'ar perde timpŭ şi acestŭ proiectŭ e trebuinciosŭ de urgentă pentru a curma conflictete dintre noi şi naţiunea vecină."

Mai vorbescŭ pentru amânare d-lŭ *Djuvara* şi *N. Ionescu.* Puindu-se la votŭ amânarea se respinge.

Se deschide discuţiunea asupra luărei în consideraţiune.

D-lŭ *N. Fleva* combate proiectulŭ de convenţiune pentru delimitare, căcĭ prin acestŭ actŭ s'ar ratifica şi de noi răpirea Bucovinei pe care trebue s'o revendicămŭ. D-sa face pe scurtŭ istoriculŭ răpirei Bucovinei şi ḑice că va veta contra acestui proiectŭ.

D-lŭ *Xenopolŭ* susţine proiectulŭ pentru cuvêntulŭ că trebuescŭ curmate încălcările ce se facŭ aḑĭ pe fiecare ḑi din causa multului zelŭ alŭ funcţionarilorŭ atâtŭ dintr'o parte câtŭ şi din cealaltă. D-sa ḑice că faptele istorice nu suntŭ aceleaşĭ cu faptele de dreptŭ ce se voesce a se stabili astăḑĭ. In istorie dreptulŭ e alŭ aceluia care e mai tare şi decĭ nu sĕ póte revendica unŭ faptŭ istoricŭ îndeplinitŭ printr'o jalbă la tribunalŭ séu prin convenţiune. In sfêrşitŭ, conchide d-sa, prin acéstă convenţiune nu se consfinţesce o încălcare făcută din vechime, ci căutămŭ astă-ḑĭ a ne păstra moşia ce avemŭ neatinsă. D-sa voesce a face unŭ cursŭ istoricŭ asupra răpirei Bucovinei, dér d. Kogălniceanu 'lŭ întrerupe şi'lŭ desminte.

La acéstă discuţiune mai iau parte d-nii *Voinov, Djuvara, Nicolae Ionescu* şi *Ferichide,* ministrulŭ afacerilorŭ străine, pentru, dândŭ amĕrunte asupra folóselorŭ ce se potŭ trage din acéstă convenţiune.

Se cere închiderea discuţiunei şi se primesce. Se pune la votŭ legea şi se primesce cu 92 bile albe.

Italia şi Abissinia.

Organulŭ ministeriului italianŭ de rĕsboiu »Esercito Italiano" comunică: Negus (regele Abissiniei) e în marşŭ cu două colóne către Massauah; cea dintâiu se mişcă dela Adigrat prin Senafe şi Mahio, cea de-a doua dela Adua prin Halai către defileulŭ Taranta, unde amêndouĕ se vorŭ întêlni, pentru ca sĕ mérgă prin valea Kaddas asupra localităţilorŭ Uaa şi Arkiko. Presupunêndŭ acestea, este mai bine a aştepta ataculŭ Negusului în cerculŭ fortificaţiunilorŭ. Nu e neprobabilŭ, că Negus a pusŭ sub arme 80,000 de ómenĭ, dér trebue sĕ ne gândimŭ că armata abissinică, în urma lipsei de mijlóce de traiu şi de apă, e cu neputinţă sĕ pótă rĕmânea împreună timpŭ mai îndelungatŭ. Mijloculŭ celŭ mai corĕspunḑĕtorŭ scopului de a întêmpina furia Abissinienilorŭ e aşteptarea cu pacienţă. Corpulŭ italianŭ este echipatŭ cu cele mai nouĕ mijlóce technice de atacŭ, între altele se va folosi şi invenţiunea italiană a torpilelorŭ de uscatŭ, alŭ cărorŭ efectŭ s'a probatŭ fórte bine Décă situaţiunea ar cere, vorŭ pleca întărirĭ nouĕ de trupe; deocamdată se vorŭ îmbarca ómenii ausiliarĭ pentru a face serviţiu la tunurĭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

VIENA, 31 Decemvre. — Situaţiunea nu s'a schimbatŭ. Asigurările de pace înlătură, nu-i vorbă, pericululŭ iminentŭ de rĕsboiu, cu tóte astea nu oferă o liniştire durabilă, deórece mĕsurile militare ale Rusiei contraḑicŭ tóte asigurările de pace.

LEMBERG, 31 Decemvre. — Comunicărĭ din Chişineu adeverescŭ, că **în Basarabia se concentréză masse marĭ de trupe, care se aşéză formândŭ două fronturĭ, unulŭ către România şi altulŭ către Austria.**

BERLIN, 31 Decemvre. — Şuvaloff n'a avutŭ nicĭ o missiune politică.

BELGRADŬ, 31 Decemvre. — Se crede, că e probabilă formarea unui ministerŭ radicalŭ cu Sava Gruicĭ în frunte.

DIVERSE.

Pe câţĭ împĕraţĭ, regĭ, paşĭ şi preşedinţĭ de republică a îngropatŭ împĕratulŭ Wilhelm. — In timpulŭ celorŭ 90 de anĭ ai vieţii împĕratului actualŭ alŭ Germaniei işĭ perdură tronulŭ în Europa 9 împĕraţĭ, 52 de regĭ, 6 sultanĭ, 6 papĭ şi domniră numai în statele-unite ale Americei 21 de presidenţĭ de republică. Din aceştĭ 96 de monarchĭ, papĭ şi presidenţĭ, trăescŭ astăḑĭ numai încă patru: Isabela, fosta regină a Spaniei; Franciscŭ II., fostŭ rege alŭ Neapolului; Amedeu, ex-rege alŭ Spaniei, şi sultanulŭ Muradŭ alŭ V-lea. Ceilalţĭ 90 suntŭ toţĭ în morminte. Iată-i dela 1797 până astăḑĭ: Impĕraţĭ ai Austriei: Franciscŭ I. şi Ferdinandŭ I; împĕraţĭ ai Franciei: Napoleonŭ I şi Napoleon III-lea; — împĕraţĭ ai Rusiei: Paulŭ I, Alexandru I, Nicolae I, şi Alexandru alŭ II lea; — alŭ Mexicului: Maximilianŭ I.; — cincĭ sultanĭ: Selimŭ III, Mustafa IV, Mahomedŭ II-lea, Abdul-Megid şi Abdul-Aziz; — şase papĭ: Piu VI, Piu VII, Leon XII, Piu VIII, Gregoriu XVI şi Piu IX. Regĭ: trei ai Prusiei: Frideric Wihelm II, Frideric Wilhelm III, Frideric Wilhelm IV;—regĭ ai Sardiniei: Carol Emanuel Carol Emanuel I, Carol Felice, Carol Albert şi Victor Emanol II. devenitŭ rege alŭ Italiei: — cincĭ ai Neapolului: Ferdinand I, Iosifŭ Bonaparte, Ioachimŭ Murat, Franciscŭ I. şi Ferdinand alŭ II-lea; — trei ai Portugaliei: Iosifŭ, Ioanŭ şi Maria de Gloria; doi ai Hanoverei: Ernest-Augustŭ şi George V; — doi ai Würtembergului: Frideric I. şi Wilhelm I; — patru ai Bavariei: Maximilianŭ Iosifŭ I., Ludovicŭ I., Maximilianŭ II şi Ludovicŭ II înecatŭ mai dĕunăḑĭ; — rege alŭ Westfaliei: Ieronimŭ Bonaparte; — alŭ Belgiei: Leopold I.; — alŭ Greciei: Oto I; — trei ai Olandei: Ludovicŭ, Guilom I şi Guilom II-lea; — trei ai Angliei; Georgiu III, Georgiu IV şi Wilam XX;— trei ai Franciei: Ludovicŭ XVIII, Carolŭ X şi Ludovicŭ Filipŭ; — cinci ai Suediei: Gustav IV, Carol XIII; Carol Ioanŭ XIV (Bernadotte) Oscar I şi Carol XV; patru ai Danemarcei: Christianŭ VII, Fridericŭ IV, Christianŭ VIII şi Frideric VII patru ai Spaniei: Carolŭ IV, Ferdinad VII, Iosifŭ Bonaparte şi Alfons XII. Cei 21 presidenţĭ ai statelorŭ-unite, începŭ cu Georgiu Washington şi se termină cu Arturŭ. Prinţii domnitorĭ şi cei din case domnitóre morţĭ în timpulŭ acestorŭ 90 anĭ, suntŭ la numĕrŭ 467. Şi s'ar puté fórte lesne, ca sĕ mai îngrópe pe câţiva.

Tunurĭ marĭ. — Fabrica Krup a construitŭ pentru guvernulŭ italianŭ 4 tunurĭ de o centimetre, carĭ au sĕ fiă puse în cele două forturĭ principale din portulŭ militarŭ dela Spezzia. É ă unele amĕnunte asupra acestorŭ gurĭ de focŭ: Lungimea tunului (ţéva) 14 metre. Greutatea ţevei 121.000 kgr. Aparatulŭ de închidere cântăreşte 3.760 kgr. Greutatea obusului (de oţelŭ) este 1 050 kgr Incărcătura 320 kgr. Se întrebuinţéză pulberea brună prismatică, pe care Germanii o laudă multŭ. Obuzulŭ trece, la 1 metru dela gură, printr'o placă de cuiraşă de 0 m., 90 grosime, şi la 2 kilometre 500, printr'una de 0 m. 75. Tunurile acestea ducŭ la 12 kilometre. Pentru a le transporta a trebuitŭ sĕ se construiască plat-forme de 22 m. 75, compuse din trei bucăţĭ mobile; fiă-care plat-formă are 16 osii şi 32 de roţĭ şi este de o greutate de 97,000 kilogr. neîncărcate şi de 218.000 kilogr. când suntŭ încărcate. Obuzurile n'au pututŭ pĕtrunde plăcile construite de casa Grüson pentru forturile dela Spezzia. Fabrica Krupp a începutŭ de atuncĭ sĕ facă tunurĭ de 44 centimetre, ale cărorŭ proiectile suntŭ de o greutate de 2000 kilograme.

Necrologŭ. George Carol Gärtner, comptabilŭ, aduce durerósa scire în numele fiilorŭ sĕi Victorŭ şi Olimpiu, şi alŭ tuturorŭ rudeniilorŭ, despre încetarea din viéţă a multŭ iubitei sale soţii *Ioana Gärtner* n. *Dooŭ,* care a adormitŭ în domnulŭ aḑĭ nópte ½12 óre, după grele suferinţe, în etate de 26 de anĭ şi în alŭ 10-lea anŭ alŭ fericitei sale căsătorii. Rĕmăşiţele pămêntescĭ ale scumpei rĕposate se vorŭ îmormênta Sâmbătă în 31 Decemvre n. 1887 din casa Nr. 196, Uliţa funarilorŭ la 3 óre după améḑĭ în cimiterulŭ evangelicŭ conf. augsb., dela Porta Uliţii vămii. Braşovŭ, 29 Decemvre n.

Fiă'i ţĕrîna uşóră!

Numĕrulŭ festivŭ alŭ „Gazetei".

Ḑiarulŭ nostru, împlinindŭ cu ḑiua de 31 Decemvre 1887 stilŭ vechiu anĭ 50 ai esistenţei sale, îşĭ va serba în séra acestei ḑile şi în ḑiua următóre 1 Ianuariu 1888 a cincĭ-ḑecea aniversare.

Pentru ḑiua de 1 Ianuariu 1888, Redacţiunea fóiei nóstre pregătesce unŭ numĕrŭ festivŭ, separatŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei".

Pentru a înălţa serbarea nóstră ḑiaristică, ce va culmina în edarea acestui numĕrŭ festivŭ, amŭ dori sĕ contribue la înfrumseţarea lui câtŭ mai mulţĭ dintre bărbaţii noştri cu cunoscinţe, politicĭ, literaţĭ etc., în deosebĭ bărbaţii carĭ au colaborat în aceştĭ 50 de anĭ la „Gazetă" şi „Fóiă" şi se află încă în viéţă.

Ii rugămŭ din nou dér pe acéstă cale sĕ binevoiéscă a ne trimite câte unŭ micŭ productŭ alŭ ingeniului lorŭ pentru numĕrulŭ festivŭ. Şi fiindcă nu putemŭ sĕ dămŭ acestui numĕrŭ o estindere prea mare, îi mai rugămŭ sĕ ne trimétă numai micĭ lucrărĭ de puţine rêndurĭ, de cuprinsŭ politicŭ, literarŭ, socialŭ, economicŭ etc., în prosă orĭ în poesiă.

Cei ce vorŭ voì astfelŭ sĕ conlucre la numĕrulŭ festivŭ sĕ binevoiéscă a ne trimite manuscriptele lorŭ *până la 25 Decemvre* st. vechiu 1887.

Pentru ca sĕ se pótă lăţi câtŭ mai tare acestŭ numĕrŭ, amŭ stabilitŭ ca preţŭ de abonamentŭ pentru elŭ suma de 20 cr. v. a. Abonaţii „Gazetei" îlŭ vorŭ primi numai pentru preţulŭ jumĕtate. Pentru România: 1 leu pentru neabonaţĭ, 50 banĭ pentru abonaţĭ. Abonamentele la numĕrulŭ festivŭ se potŭ face prin *mandate postale* până la 25 Decemvre st. v. 1887. Numai trimiterea esemplarelorŭ comandate până la acestŭ terminŭ o putemŭ garanta.

Venitulŭ curatŭ alŭ numĕrului festivŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei" îlŭ destinămŭ pentru *bibliotecele nóstre poporale.*

NB. Venitulŭ numĕrului festivŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei" fiindŭ destinatŭ pentru bibliotecile nóstre poporale, nu mai încape vorbă, că cei mai cu dare de mână potŭ trimite o sumŭ mai mare decâtŭ preţulŭ de abonamentŭ, cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ cheltuelile pentru scóterea acestui numĕrŭ suntŭ fórte marĭ şi decĭ ar fi de doritŭ, ca sĕ rĕmână unŭ venitŭ mai mărişorŭ în folosulŭ bibliotecelorŭ. Se înţelege, că numele celorŭ, carĭ vorŭ contribui peste taxa de abonamentŭ în acestŭ scopŭ de binefacere, vorŭ fi publicate în ḑiarulŭ nostru. Ar fi de doritŭ, ca în diferitele localităţĭ câte unulŭ sĕ ia iniţiativa de a colecta abonanţĭ pentru numĕrulŭ festivŭ şi de a face comande mai marĭ.

Redacţiunea „Gazetei Transilvaniei."

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 29 Decemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	96.45
Rentă de hârtiă 5%	80.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	93 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	110 25
Bonurĭ rurale ungare	100.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.50
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	101 —
Bonurĭ rurale transilvane	101 -
Bonurĭ croato-slavone	101.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	119 —
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinuluĭ	121.50
Renta de hârtiă austriacă	76.50
Renta de arg. austr.	79.20
Renta de aurŭ austr.	107 90
Losurile din 1860	137 75
Acţiunile băncel austro-ungare	858 —
Act. băncel de creditŭ ung.	270.—
Act. băncel de creditŭ austr.	269.90
Argintulŭ —. — Galbinĭ împărătescĭ	6 01
Napoleon-d'orĭ	10 04
Mărcĭ 100 împ. germ.	62 37
Londra 10 Livres sterlinge	125 90

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 30 Decemvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.43	Vênd.	8.45
Argint românesc	»	8.40	»	8.43
Napoleon-d'orĭ	»	10.03	»	10.06
Lire turcescĭ	»	11.27	»	11.30
Imperialĭ	»	10.26	»	10 29
Galbenĭ	»	5 90	»	5.92
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102.-
» » 5%	»	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.—
Discontulŭ	»	6½—8% pe anŭ.		

Brassó vármegye alispánjától.

Sz. 11.918/1887.

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatóságának közigazgatási árva és gyámhatósági, valamint a mérték hitelesitő hivatalainál az 1888 évben szükségeletö körülbelül 415 köbméter száraz büktüzifa szállitásának biztositására f. é. Deczember hó 16 tartott verseny tárgyalás eredménye a kivánalmaknak meg nem felelvén, f. hó 29-én d. e. 10 órakor az alispáni hivatalnál ujabbi versenytárgyalás fog megtartatni, melyre a versenyezni kivánok oly hozzáadással értesitetnek, hogy az 52 frt. bánatpénzzel terhelt 50 kros bélyeggel ellátott zárt irás- beli ajánlatukat fennti nap és óráig adják az álispáni hivatalnál annál inkáb is be, mivel 10 orán túl beadott ajánlatok nem fognak tekintet be vétetni.

A szállitási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalánál betekinthetők.

Brassó, 1887. Deczember hó 23-án.

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

3—3

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea diarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“.*

Tiporafia ALEXI, Braşovŭ.